

Образац - 1

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ: АРХИТЕКТОНСКО-ГРАЂЕВИНСКО-ГЕОДЕТСКИ

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у звање

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:

Одлука Сената Универзитета у Бањој Луци, број 01/04-3.1443/22 од 08.07.2022. године, и Одлука Наставно-научног вијећа Архитектонско-грађевинског факултета Универзитета у Бањој Луци о именовању Комисије за писање Извјештаја за избор у звање наставника број 14/3.867-1/22 од 21.06.2022. године.

Ужа научна/умјетничка област:

Урбанизам и планирање простора

Назив факултета:

Архитектонско-грађевинско-геодетски факултет

Број кандидата који се бирају

Један (1)

Број пријављених кандидата

Један (1)

Датум и мјесто објављивања конкурса:

Дневне новине Глас Српске од 13.07.2022. године и интернет страница Универзитета у Бањој Луци, ЛИНК: <https://www.unibl.org/sr/vesti/2022/07/konkurs-za-izbor-nastavnika-i-saradnika-na-univerzitetu-u-banjoj-luci>

Састав комисије:

Према Одлуци Наставно - научног вијећа Архитектонско – грађевинско - геодетског факултета Универзитета у Бањој Луци о именовању Комисије за разматрање конкурсног материјала и писање

Извјештаја за избор у звање наставника под бројем 14/3.867-1/22 од 21.6.2022. године комисију чине:

- а) Проф. др Александра Ђукић, предсједник комисије, ужа научна област Урбанизам и планирање простора, Архитектонски факултет Универзитета у Београду
- б) Доц. др Дијана Симоновић, члан, ужа научна област Урбанизам и планирање простора, Архитектонско – грађевинско - геодетски факултет Универзитета у Бањој Луци
- в) Доц. др Невена Новаковић, члан, ужа научна област Урбанизам и планирање простора, Архитектонско – грађевинско - геодетски факултет Универзитета у Бањој Луци

Пријављени кандидати

- 1. Доц. др Јелена Станковић, дипл.инг.арх.

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Јелена (Миленко и Брана) Станковић
Датум и мјесто рођења:	06.03.1984. године, Бања Лука
Установе у којима је био запослен:	<ul style="list-style-type: none">- [16.03.2009 – 31.12.2011] Представништво њемачке фирме STO специјализоване за фасадне системе, Gifiks d.o.o, Томиславград;- [22.09.2016 – 1.11.2017] DOOB 3D Labs d.o.o, Бања Лука, Њемачка компанија ради у области 3Д моделирања, архитектуре и ИТ услуга;- [02.11.2017 - данас] Фонд “Др Милан Јелић”, Министарство за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво, Републике Српске, Бања Лука.
Радна мјеста:	<ul style="list-style-type: none">- Технички савјетник [Sto, Gifiks d.o.o];- Помоћник директора [DOOB 3D Labs d.o.o];- Руководилац [“Фонд Др Милан Јелић”].
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	<ul style="list-style-type: none">- [од 2012] Члан <i>Postgraduate Network of Italian Studies in Scotland</i> (Постдипломске мреже италијанских студија у Шкотској), Велика Британија;- [од 2014] члан <i>AHRA Architectural Humanities Research Associations</i> (Архитектонско удружење за истраживање хуманистичких наука), Велика Британија;- [од 2017] члан BASEES (Британско удружење за славистичке и источног европске студије), Велика Британија;- [од 2017] члан AESOP <i>Young Academics</i> [Мрежа младих академаца], Велика Британија;

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Универзитет у Бањој Луци, Архитектонско-грађевински факултет
Звање:	Дипломирани инжињер архитектуре [Рјешење АГФ-а о еквиваленцији раније стеченог звања са новим Мастер архитектуре, 300 ECTS: бр. 38-1/11, Бања Лука, 18.01.2011. године]
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2009. године
Просјечна оцјена из цијелог студија:	8,42
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	University of Dundee [Универзитет Данди], Велика Британија
Звање	<i>Doctor of Philosophy [Architecture]</i> [Страна високошколска диплома вреднована је од стране Министарства просвјете и културе, Републике Српске као диплома о научном звању доктор наука из области архитектуре, 480 ECTS: бр. 07.050/613-129/17, Бања Лука 19.09.2017. године.]
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Dundee [Данди], Велика Британија, 2016. године.
Назив докторске дисертације:	<i>Mapping and Memory in Banja Luka</i> , оригиналан назив тезе на енглеском језику [превод: Мапирање и сjeћање у Бања Луци]
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Архитектура
Просјечна оцјена из цијелог студија	Докторски рад није садржавао испите, већ је у питању научно-истраживачки рад оцењен позитивним критикама од стране испитивача чије препоруке су достављене на увид.
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	Универзитет у Бањалуци, Архитектонско-грађевинско-геодетски факултет: - Избор у звање доцента на ужу научну област Урбанизам и планирање простора 21.12.2017, избор без пријема у радни однос.

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата**Радови прије последњег избора/реизбора**

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодава сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Научна дјелатност**Поглавље у монографији међународног значаја [члан 19/11]**

Станковић, Јелена, Станковић, Срђан и Станковић, Миленко. 2016. „Креирање модела интелигентног/паметног града у Републици Српској - Бања Лука.“ У *Паметан град у Србији, могућност систематске имплементације*, уредник Борислав Стојков. Београд: Академија инжињерских наука Србије, 96-105. ISBN: 978-86-87035-13-3. ...[6]

Резиме: У истраживању аутори интегришу интуицију, логику, знање и искуство о Бањој Луци и активно их

примјењују у процесу интелигентног/паметног града. Урбана експанзија захтјева брзу интервенцију: шта учинити да се очувају природни и створени ресурси, те побољша квалитет живота у граду? То се може постићи паметним растом и урбаном обновом. На тај начин се креира нови угао посматрања будућих рјешења. У чланку се предлаже нови приступ осавремењавање града кроз: интегративан дизајн, иновативне методологије и технологије. Мапирање сјећања и преиспитивање идентитета подршка су процесу нових промишљања о граду. То је интерактивни модел који показује куда и како даље? Нови концепт града је појам који се објашњава, да би га креирали и доживјели као угодно, здраво, подстицајно мјесто за живот – интегрисано у природу. Теоретски и практички принципи развоја интелигентног/паметног града систематизовани су и уопштени – као први корак у истраживачком процесу који је у току.

Stanković, Jelena. 2016. „Mapping the city as remembered and the city as imaged (Banja Luka).“ In *Imaging the City: Art, Creative Practices and Media Speculations*, edited by Steve Hawley, Edward Clift, and Kevin O'Brien. Bristol: Intellect Ltd., 75-95. ISBN: 978-1-78320-557-8. ...[6]

Резиме: Кориштење личних сјећања и приказа доживљаја неких других људи – која третирамо као наше примљено знања – значајно утиче на то како ми памтимо и замишљамо град кроз карте. Ово размишљање је приказано кроз идеју града којег памтимо и града којег замишљамо. Искуство које смо стекли лично креира град којег памтимо, а који се развија природно кроз усвајање идеја од људи које волимо [нпр. породица и пријатељи] или људи чији рад је дио наше личности [нпр. омиљени писац...]. Недостатак личног искуства ствара град који замишљамо што подразумјева ‘попуњавање празнина у нашем знању’ коришћењем доживљаја других људи. Оба града су настала посредством примљеног знања и сјећања, мисли и идеја неких других људи. Чак и наше лично сјећање је колективно према Halbwachs. Колективни аспект града обично није укључен у карте које су више конвенционалне - он остаје невидљив. Питање које се поставља је како да га направимо видљивим. Трагање за моделом приказивања ових градова на карти укључује разматрање колективних аспеката сјећања града која су већ илустрована кроз текст, разговор, слике, фотографије и цртеже. Овај модел ће бити примјењен на граду Бању Луци.

Научни рад на научном скупу међународног значаја, штампан у цјелини (Члан 19/15)

Станковић, Јелена, Срђан Станковић, и Миленко Станковић. 2016. „Истраживање у току - Бања Лука подстицајно мјесто за живот.“ У *Зборнику радова Савремена тероја и пракса у градитељству, XII Међунарона научно-стручна конференција*. Бања Лука: Архитектонско-грађевинско-геодетски факултет, Универзитет Бања Лука, 77-84. ISBN: 978-99976-663-3-8. ...[2]

Резиме: Ово истраживање је мотив за афирмацију нових спознаја о Бањој Луци. У раду се систематски решавају уочене дилеме кроз процес трагања за хуманијим моделом града. Мапирање колективног сјећања и преиспитивање идентитета помаже да се демистификује појам и начин конципирања мјеста која су нам блиска и важна. Размјена знања и искуства аутора има за циљ да учини другачији поглед на процес који подстиче привредни раст и развој Бање Луке, да би стварили подстицајно мјесто за живот.

Stanković, Milenko, Srđan Stanković, i Jelena Stanković. 2015. „Daylight Inexhaustible Potential in Architecture.“ In *Book of Proceedings [Keynote speakers], 3rd International Conference, The Importance of Place*. Sarajevo: CICORBN, 67-74. ISSN: 2232-965X. ...[2]

Резиме: Након спроведеног истраживања на терену, аутори су закључили да већина архитектонских грађевина има једну заједничку ствар. Свака од њих скрива запис времена, специфичну школу архитектуре, и потпис градитеља у својим зидовима. Током креативног процеса (стварање архитектонских отвора, доживљаја и догађаја), архитекти су примјетили један недостиган елемент. То није камен или бетон, челик или стакло, већ је то дневна свјетлост. Без ње, грађевине би постојале, али не и архитектура. Дневна свјетлост, која удише живот у физички оквир, чини га хуманијим. Савремена пракса (у добу знања) користи дневну свјетлост као важан елемент код формирања архитектонских отвора. Циљ рада је нагласити дневну свјетлост као најстарији и најважнији елемент у процесу архитектонског дизајна. Правилно коришћење дневне свјетlostи (која продире кроз архитектонски отвор на контролисани начин) обезбеђује додатне вриједности и даје мјесту на важности, док истовремено побољшава здравље, комфор и животне услове.

Станковић, Јелена. 2015. „Архитектонски отвори: сјећање и заборављање.“ У *Зборнику радова, Научна и стручна конференција са међунароним учешћем - СФЕРА 2015, Обликовање и технологија архитектонских отвора*. Мостар: Маркетиншка и издавачка агенција Сфера д.о.о. Мостар, Универзитет у Бања Луци, Архитектонско-грађевинско-геодетски факултет: 133-138. ISBN: 978-99976-663-0-7. ...[2]

Резиме: Архитектонски отвори су посматрани на два начина: кроз процес сјећања и кроз феномен

заборављања. Разлика је у томе што постоје видљиви архитектонски отвори којих се сјећамо, као и невидљиви које заборављамо из различитих разлога. Видљиви архитектонски отвори су они који причају о континуитету историје повезујући прошлост, садашњост и будућност. Што се тиче невидљивих, они су уништени под различитим околностима – више не постоје, причајући нам причу о прекидима који су се десили у историји. Неки од њих су уништени пружајући простор (стварајући собу) за нове мисли и доживљаје (Nietzsche). Други су можда уништени – потиснути из наше свести на неко вријеме чекајући повољну прилику да буду обновљени (Freud). У оба случаја феномен мотивираног заборављања је присутан. На примјеру града Бања Луке ће бити објашњен овај феномен заједно са процесом сјећања. Да би смо створили здравије и квалитетније архитектонске отворе, потребно је да наизмјенично користимо процес сјећања и заборављања.

Станковић, Јелена и Milenko Stanković. 2014. „City of the Mind - Invisible in the Map.“ In *Proceedings of 1st International Academic Conference on Places and Technologies*. Belgrade: University of Belgrade: 424-431. ISBN: 978-86-7924-114-6. ...[2]

Резиме: Град који смо доживјели је сачуван у нашим сјећањима, али није интегрисан на картама. Питање је како да га визуализујемо и на који начин. Да би смо мапирали овај град, неопходно је нагласити разлику између његових дијелова - града којег замишљамо и града којег спознајемо. Анализирајући ове градове кроз примјере, ми можемо учити њихове разлике, али у исто вријеме, ми трагамо за методама како да их мапирајмо. Град којег замишљамо осликова град чијих промјена писмо свједоци, зато што су се онे додогодиле прије нашег рођења. Као што је Halbwachs рекао: ми можемо само замислити град тога времена али га се не можемо сјећати. Другим ријечима, ми добијамо информације о историји тог града кроз искуства других људи документованих у фотографијама, на мапама и у књигама. Са друге стране, град којег смо спознали дефинише нас као посматраче његових промјена. Према томе 'ми никад нисмо сами у стварности' зато што ми носимо са собом и унутар себе различите људе који утичу на нашу перцепцију града. Због тога ми замишљамо и спознајемо град кроз друге људе. Карте Бања Луке креиране од стране шпијуна су примјери на којима се може показати да доживљај града може да се мапира. Међутим, трагање за моделом мапирања доживљаја града укључује идеје William Bunge-a. Као радикалан креатор карата и илустрирани картограф, он је мапирао људске доживљаје на начин супротан принципима традиционалне картографије. За Bunge, геометрија је начин да мапира доживљаје града кроз 'раматрање граница, размјера, простора и узорака'. Да закључимо, мапирање ових градова омогућује правој нових метода разумјевања и представљања градова архитектима.

Станковић, Јелена. 2014. „Mapping the Collective Memory of the City - Mediation.“ In *The Mediated City Conference Proceedings*. London: Ravensbourne University, United Kingdom. http://architecturemps.com/wp-content/uploads/2013/09/mc_conference_stanovic_jelena.pdf ...[0]

*Рад престављен на овој конференцији је изабран од стране научног одбора конференције да се прошири и допуни, као поглавље у књизи *Imaging the City: Art, Creative Practices and Media Speculations*.

Резиме: Начин на који замишљамо и памтимо град кроз карте условљени су нашим личним сјећањем, као и приказима доживљаја других људи, који су дио примљеног знања. Ово размишљање је представљено кроз идеју града којег памтимо и града којег замишљамо. Geddes дефинише вањски и унутрашњи свијет, као примјере за боље разумјевање карактеристика града. За Geddes, вањски свијет значи место где идемо од куће и врта, преко села и мањих градова, држава и градова, преко граница и изван Канала, и када путујемо Европом, Азијом, Африком и Аустралијом. То указује на град којег смо лично доживјели, који се развио природно кроз усвајање идеја људи који волило или чији рад и идеје су дио нас. Са друге стране, унутрашњи свијет објашњен од стране Geddes се не може видјети голим оком, али је далеко ближи, природнији од вањског, јер све што ми знамо или што смо икада сазнали о вањском свијету или једни од другима је у нашим сјећањима. То значи да недостатак спознаја о вањском свијету је попуњен спознајама других људи стварајући на тај начин град којег замишљамо. Оба града су настала посредством идеја, мисли и спознаја других људи. Међутим, колективно сјећање града често није снимљено на картама. Питање је како да га направимо видљивим. Трагали смо за моделом мапирање сјећања који треба да укључи колективне аспекте града, који су већ илустрирани у текстовима, разговорима, сликама, фотографијама и цртежима.

Станковић, Миленко, Срђан Станковић, и Јелена Станковић. 2013. „Плаво&зелени дизајн-нова парадигма у планирању и пројектовању града на Врбасу.“ У *Савремена теорија и пракса у грађевинарству, Зборник радова IX Међународни научно стручни скупа*. Бања Лука: Завод за изградњу а.д. Бања Лука: 141-152. ISBN: 978-99955-630-8-0. ...[2]

Резиме: Поред практичних реализација у области планирања и пројектовања од архитекте данашњег доба се

очекује да континуирано чита, истражује, унапређује своје спознаје, користи искуство и мудрост, као подстицај за 'зрело промишљање'. Док ствара испуњен је успоменама и ентузијазмом у жељи да своје идеје претвори у материјални свијет. Поред аргумента и доказа као начина за излазак из анонимности, битно је трансформисати себе као 'скривеног мислиоца града и креатора здања'. Синергетски ефекти плаво-зеленог дизајна на којима је почивао развој града јесу мотив за смањење негативних утицаја и агресивних импулса градње. Плаво - зелена парадигма чува идентитет града на Врбасу, афирмише принципе хуманости и подстиче угодан живот на природан начин.

Станковић, Миленко и Јелена Станковић. 2011. „Енергетски одржив дизајн у савременој пракси Бањалуке.“ У *Зборнику радова грађевинског факултета*. Суботица: Универзитет у Новом Саду, Грађевински факултет Суботица: 15-24. ISSN: 0352-6852. ...[2]

Резиме: Данас се интезивно гради, али брзо и исхитreno дјелује у простору. Оправдано је питање: Шта то тренутно градимо и на који начин, у истраживаним простору? Утицај глобализације захтјева промишљање, појачан културни интерес, очување идентитета, компромис са природом, уз дијалог с временом (с прошлопшћу, али и са будућнотшћу) у оквиру климата. Хуманост професије подразумјева стицање знања кроз интегрално планирање, савјесно и одговорно пројектовање, грађење..., иновације, употребу савремених здравих материјала и технологије. Рад афирмише циљано побољшавање животних услова у граду и саопштава успјешне фасадне системе. Одрживост и заштита препознате су као нове одреднице - енергетски ефикасног и одрживог дизајна у савременој пракси Бања Луке. Савремени клијент од архитекте очекује да прати три стања, пројекат - изводљивост, реализацију - одржавање, крај животног вијека - трошкове уклањања, тј. Бrz и промишљен одговор на бројна питања у градитељству. Као свестран менаџер и координатор архитекта има обавезу да пажљivo дјелује уз претходно промишљање. Тако помаже себи, али и клијентима упућује их како да спознају више и виде боље. Клијент очекује помоћ како би нови простор осмислио мисаонишћу, а не губио вријеме у недостатку спознаја.

Станковић, Миленко и Јелена Станковић. 2010. „Архитектура чула, инсталације и одржив дизајн.“ У *Зборнику радова, Међународни научно-стручни симпозијум Инсталације и Архитектура*. Београд: Универзитет у Београду, Архитектонски факултет: 173 - 179.

ISBN: 978-86-7924-045-3. ...[2]

Резиме: У раду се критички сагледава превласт визуелног у архитектури, употреба инсталација и одржив дизајн. Упитан комфор и скроман чулни доживљај у архитектури јесу нов изазов за архитекте и дизајнере, јесу изазов за квалитетан искорак, уз подршку иновативних, интелигентних и практичних рјешења. Савремене потребе људи подразумјевају сједињавање архитектуре и живота, тј. хуман, интегративан и чулан простор. Чулна архитектура и паметне инсталације, спајају простор, материју и вријеме у јединствену димензију, тј. његују осјећај комфора и чулности. Креирати иновативан и чулан простор, који умјетничким доживљајем спаја идентитет и осјетила, данас јесу потреба и императив, коју својим тјелом и бићем требају осјетити стваралац и корисник.

Станковић, Миленко и Јелена Станковић. 2010. „Кастел нова парадигма-корак до успјеха.“ У *Зборнику радова/2, Дворци у функцији развоја културног туризма - Ечка, 2010.* Нови Сад: Културно дому, Сремска Митровица: 27-39. ISBN: 978-86-909771-1-6. ...[2]

Резиме: Нова парадигма у граду Бањој Луци јесу позитивна дешавања у и око комплекса 'Кастел'. То је био повод ауторима, да се у стваралачкој спознаји индивидуалних и опште културних принципа заснованих на интуицији, искуству и знању, послије проведених истраживања констатују визију: Кастел је корак до успјеха. Свесни да је доношење одлука током умјетничког процеса увјек велика непознаница. У раду доминира професионализам, хуманост и оптимизам, који циљано анимирају научно-стручну јавност, тј. нова промишљања и спознаје чине доступним. То је отворен позив свим грађанима и људима добре воље, да дају активан допринос оживљавању средњовјековне тврђаве, уз истицање хитне потребе њеног активног укључивања у централне функције града. Аутори су смисленим повезивањем репера и догађаја у центру града, уз помоћ понуђених сценарија, учинили искорак, да би ова тема била доступна и препознатљива за све грађане. Рад афирмише остварени искорак у доба рецесије, неразумјевања, спорности, (пре) великих компромиса у планирању и изградњи архитектонских здања. Он се циљано ставља у функцију заштите културне баштине, као хвале вриједан подухват, тј. показује амбиције помјерања морфолошке и типолошке границе већ виђеног на овим просторима.

**Научни рад на скупу међународног значаја, штампан у зборнику извода радова
(Члан 19/16)**

Stanković, Jelena. 2016. „Mapping the city as remembered and the city as imaged.“ In *Digital-Cultural Ecology and the Medium-Sized City Conference*. Bristol.

http://architecturemps.com/wp-content/uploads/2016/03/J_Stankovic.pdf

... [-]

*Позив на конференцију да се представи рад који је објављен у књизи *Imaging the City: Art, Creative Practices and Media Speculations* и прикажу нека нова сазнања у истраживању.

Резиме: Овај рад представљен је кроз идеју града којег замишљамо и којег се сјећамо. Доживљај који смо лично доживјели из прве руке ствара град којег се сјећамо, а који се развија природно кроз усвајање идеја људи које волимо (на пример, породица и пријатељи) или чији рад је дио нас (на пример, омиљени аутори). Због недостатка доживљаја насталих из прве руке, град који замишљамо је настао ‘попуњавањем’ празнина у нашем знању кориштењем доживљаја других људи. Као што можемо видjeti, оба града су посредована примљеним знањем и сјећањима, идејама и мислима других људи. Овај рад укључује идеје Geddes-a, Freud-a, Calvino-a, Greenaway-a, Rossi-a и углавном Maurice Halbwach-a и његова три типа сјећања. Halbwach је био кључна референца за Rossi-еву теорију града. Halbwach преиспитује општу мисао да се сјећање сматра углавном индивидуалном активношћу. За Halbwach-a чак и индивидуално сјећање је посредовано и друштвено конструисано. Међутим, колективно сјећање града обично није укључено у конвенционалне карте - остаје невидљиво. Питање које се поставља је како да се развије модел прављења карата које би снимиле колективне аспекте сјећања града (пример град Бања Лука) и учиниле их видљивим. Трагајући за овим моделом ми разматрамо колективне аспекте сјећања града које су већ забиљежене у тексту, на фотографији и на цртежу. Као резултат, мапирање града који је посредован примљеним знањем и доживљајима других људи развија нови начин разумевања града за архитекте.

Stanković, Jelena. 2015. „Invisible Banja Luka.“ In *Basses (British Association of Slavonic and East European Studies) Annual Conference*. Cambridge, United Kingdom.

<http://suzy-howes.co.uk/basees2015/abstracts/Stankovic.pdf>

... [-]

Резиме: Грађани и истраживачи, који посматрају прошлост града са дистанце, могу га разумјети и реконструисати кроз посматрање његових завршних операција – посљедице. Чак иако посљедице приказују само будућност тога времена, оне су разумљиве данашњим људима. На пример, присуство различитих политичких и друштвених система у Бања Луци (другом по величини граду у Босни и Херцеговини) резултирало је дислокацијом архивских карата. Познате су данас као посљедице стлано промјењиве природе проблематичног и културно вибрајућег региона - Балкан - чијим познавањем ми можемо добити комплетну слику прошлости једног града. Lowenthal је објаснио да прошлост града долази до свјесног разумевања дужих истих рута – сјећање, историја и остатци. Као фундаметалне супротности, историја и сјећање представљају вишеслојни процес размишљања и истраживања неопходних историјских чињеница – документарна бањалучке прошлости и сјећања и доживљаје других људи. Скупљање дислоцираних остатака прошлости (нпр., карте, текстови и фотографије) појачава се знање о Бања Луци који је добивено кроз сјећање и историјске процесе. Ово знање је неопходан алат за мапирање Бања Луке која данас више не постоји – невидљиво је. Резултат наизмјеничног кориштења сјећања и историје је карта невидљиве Бања Луке која постаје доступна грађанима и истраживачима и полигон је за будућа истраживања.

Stanković, Jelena. 2014. „The [re] construction of Memory.“ In *The Story of Memory (New Perspectives on the relationship between storytelling and memory in the twenty-first century)*. London: University of Roehampton

... [-]

Резиме: Наше сјећање града обично остаје невидљиво на мапама и картама. Како ми можемо реконструисати ово сјећање и учинити га видљивим? Другим ријечима, како да мапирамо знање о граду добивено кроз скупљање очуваних документа који су у форми цртежа, фотографија, текстова и карата. Ово знање се ослања на невербалне начине комуникације у архитектури (нпр., архитектонски цртежи) и слике сјећања других људи које причају приче о граду који је илустрован у картама сјећања. Ове карте захтјевају размишљање и приступ супротним принципима картографије: координисање и скупљање цртежа, старих фотографија и текстова и њивохко интегрисање са очуваним картама града. Мапирање овог невидљивог града који је само очуван у нашим сјећањима је резултат процеса учења како да трагамо за новим документима о граду и онда их скupимо на једно место ради бољег размјевања прошлости града. Бања Лука, други по величини град у Босни и Херцеговини, је модел који ће показати како сјећања могу бити мапирани. Промјењива прошлост Бања Луке довела до дислокације архивских карата. Према томе карте Бања Луке нису лоциране нити у државном архиву нити у другим архивима у Босни и Херцеговини

већ су раштркане по Европи. Скупљајући карте на једно мјесто и доводећи их у везу са сјећањима других људи која су документована у форми цртежа, слика и текста представља нови метод причања приче о сјећањима Бања Луке.

Умјетничка дјелатност

Представљање умјетничког дјела на манифестацији од међународног значаја (колективне/заједничка изложба, концерти, позоришне представе, филмска и телевизијска дјела, дизајнерска остварења, ауторско умјетничко дјело, јавни радови) без конкурса... (Члан 20/4)

Stanković, Jelena. 2013. „The encounter of two worlds - Birnam Hill.“ In *Invisible Scotland: Revealing a Process of Interdisciplinary Discovery*, edited by Mary Modeen. Moray School of Art Press, The University of Highlands and Islands, 12-13. ISBN: 978-0-9576428-0-5. ...[-]

*Учесници конференције *Invisible Scotland* [1-4 август 2013] су имали могућност да своја запажања и доживљаје о Шкотској која су истраживали током тродневног обиласка са истакнутим стручњацима прикажу у горе наведеној књизи, али на основу претходно заданих тема. Начин приказивања је био слободан, циљ је био промовисати открића мање очитих и видљивих аспеката шкотске културе и њеног окружења кроз умјетнички доживљај учесника.

Резиме: Дијалог између Patrick Geddes и његове дјеце који је описан у књизи *The World without and the World within* (1905) илуструје мој доживљај невидљиве Шкотске као процес посматрања, размишљања, планирања и стварања. Док сам се пењала на *Birnam Hill, Dunkeld* имала сам два различита доживљаја. Geddes их је описао кроз идеју два различита путника. Један који посматра, шета, пење се, истражује, једе боровнице и слика окружење и други који је био далеко у својим сновима, мислима, плановима, идејама и визијама. Један припада вањском свијету којег видимо, док други припада унутрашњем свијету којег памтимо. Цијели круг доживљаја аутора интегрисан је у Geddes-ову подјелу ових свјетова на чињенице – сјећања - планове - дјела. То значи да путовање од чињенице до дијела укључује аутора као посматрача *Birnam Hill-a* - читаоца невидљивог окружења - слушаоца његовог звука - сањара промјена - мислиоца прогреса - и креатора ове слике. Остаје отворено питање да ли је аутор био укључен у паралелне свјетове које чине мој укупни доживљај *Birnam Hill, Dunkeld*.

Представљање умјетничког дјела на манифестацији од националног значаја (колективне/заједничка изложба, концерти, позоришне представе, филмска и телевизијска дјела, дизајнерска остварења, ауторско умјетничко дјело, јавни радови) без конкурса... (Члан 20/4)... (Члан 20/6)

Станковић, Јелена. 2016. Изложба Бања Лука на картама. *Међународна година мапа у Републици Српској, 06-16 Децембар, 2016, Бански двор, Бања Лука.* ...[-]

Резиме: Најзначајнија активност у оквиру овог пројекта представља *Изложба Републике Српске на картама* која је одржана од 06. до 16. Децембра у Великом Салону Банског Двора у Бања Луци. На изложби су представљене мапе, карте, и катографски инструменти из збирке институција учесница пројекта. У оквиру поставке представљен је и дио докторског Јелене Станковић у којем су карте Бања Луке пронађене у архивима, библиотекама и музејима Европе кориштене као основни алат. Рад под називом *Mapping and Memory in Banja Luka* успјешно је одбранјен на University of Dundee. У циљу приказивања изложбе што широј публици, а у складу са циљем пројекта, изложба ће се наредне године у различitim периодима организовати и у другим градовима Републике Српске и Босне и Херцеговине.

Станковић, Јелена. 2016. „The collective memory of Banja Luka.“ In *The City is a Thinking Machine, Volume III: The Geddes Institute*, edited by Lorens Holm and Cameron McEwan. Dundee: University of Dundee: 20-24. ISBN: 978-0-9562949-4-4. ...[-]

Резиме: Бања Лука се ослања на своју прошлост да би могла да планира извјеснију будућност. Пројекат приказује Бања Луку која постоји само у плановима, фотографијама, државним документима и сјећањима својих грађана. То је дио истраживања из докторске тезе који се односи на колективно сјећање и град, где је креiran каталог карата Бања Луке пронађених у архивима у свијету и развијен дискурс о градовима и сјећањима ослањајући се на архитектонске, социолошку и психолошку литературу. У дијаграму *Notion of Life*, Geddes тврди да развој свијести друштва се одражава у развоју његовог изграђеног окружења. Унутрашњи називи (Town, School, University, City) обухватају фазе у којима се град развија; вањски називи (Acts, Facts, Dreams, Deeds) обухватају одговарајући циклус где се свјест развија од конзумирајуће преокупације за преживљавање до размишљања, будућег планирања и стварања његових институцијама у

граду која су за Geddes били највиши напредни артифакт цивилизације. Приказани план Бања Луке се односи на размишљање и планирање односи си се два последње квадрата диаграма којег је направио Geddes.

Станковић, Јелена. 2017. Изложба Мапирање и сјећање у Бања Луци - процес у току, *Поводом отварања зграде Природно-математичког факултета након реконструкције, 10-30 Јун, 2017, Универзитет у Бања Луци, Босна и Херцеговина.* ... [-]

Резиме: Докторска дисертација *Mapping and Memory in Banja Luka* служила се картама које су пронађене у архивима, музејима и библиотекама широм света. Ове карте су доведене у везу са значајним догађајима, политичким и друштвеним системима, означене су одређеним каталогским бројем, по типу којем припадају. На тај начин креиран је алат за хронолошко приказивање карата – map timeline. Овај документ пружа могућност посјетиоцима изложбе да створе утисак о Бањој Луци које (не) постоји на картама. Ова изложба је прилика да сешира јавност упозна са картографским картама Бања Луке из различитих периода (од 1881/84, 1904/05, 1942, 1948 и 1978), те пружа могућност да прате промјене кроз вријеме у простору града. Уочене промјене приказане су на карти колективног сјећања и илуструју турбуленту историју града. На њој су приказани објекти који су срушени под различитим околностима чиме се потврђује идеја о Бањој Луци која више не постоји. Та Бања Лука постоји само у сјећањима њених грађана. Да би очували идентитет града морамо се запитати: Како да вратимо Бања Луку о којој су нам наши стари причали и коју грађани чувају у својим сјећањима? Ово истраживање је један од могућих начина како да се очува идентитет града.

Stanković, Jelena. 2016. *Viva Exhibition, the Mathew Building, 26 August - 02 September, 2016, School of Architecture, University of Dundee.* ... [-]

Резиме: Изложба је била дио завршног докторског испита (*Viva Exam*). Била је подјељена у два дијела: колекција карата Бања Луке које су идентификоване у европским музејима, архивима и библиотекама и карте сјећања Бања Луке. Колекција карата је категорисана као шпијунске, картографске и туристичке карте где свака карта заузима један од четири зида простора у којем је одржана изложба. Карте сјећања Бања Луке представљају други дио изложбе окупирајући десни дио изложбеног простора. Постоје два типа карата: колективна карта сјећања и лична карта сјећања. Главни циљ изложбе био је да се визуализује истраживање представљено у тези. То је остварено кроз просторне односе између различитих карата показујући цијели процес истраживања.

УКУПАН БРОЈ БОДОВА прије последњег избора: 28

Радови послије последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодова сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Научна књига националног значаја (чл.19, т.6)

Станковић, Јелена, Каран Исидора, Тркуља Тања, Алексић Дубравко. 2020. *Мале интервенције у простору/методологија: Студија за активирање потенцијала јавних простора Бање Луке.* Уредници Миленко Станковић и Диана Ступар. Бања Лука: Универзитет у Бањој Луци, Архитектонско-грађевинско-геодетски факултет. ISBN 978-99976-782-8-7.

Резиме: Књига „Мале интервенције у простору/методологија: Студија за активирање потенцијала јавних простора Бање Луке“ је резултат двогодишњег истраживања аутортог тема, који нуди детаљан увид у практичне и теоријске системе симултаних процеса који подразумијевају редизајн малих јавних градских простора у граду Бањој Луци. **МИ методологија** развијена је и утемељена на принципима интердисциплинарности, грађанске партциципације и дигиталне трансформације, који заједно воде ка развијању приступа ко-креације урбаног простора. На овај начин, по први пут на подручју Босне и Херцеговине, уводи се колаборативни приступ урбаном дизајну и обједињује два дијаметрална, али и неизбјежно везана процеса урбаног дизајна, а то су приступи (*top-down*) одозго ка долje и (*bottom-up*) одоздо ка горе. Студија омогућава управљање трансформацијом јавних простора, која је отворена за различите актере у простору, ефикасна је и тежи просторним резултатима који су флексибилнији, приладодљивији времену, друштвеним и просторним промјенама и различитостима, а односи се на поље дјеловања изван конвенционалних планерских процедура и алате. Основно тежиште студије је конституисање **МИ методологије**, као структуре теоријско-практичних елемената, која успоставља и спроводи велики број специфичних процеса и механизама за интегрално сагледавање јавног простора и њихов систематичан и свеобухватан редизајн, заснованих на принципима савремених урбаних теорија (редизајна и управљања јавним градским просторима, а у односу на актуелне проблеме у глобално/локалном контексту.

... [8 x 0,75=6]

Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја (чл.19, т. 9)

Stanković, Jelena, Diana Stupar, Isidora Karan. 2021. „Small Interventions – research method for [small] public spaces redesign.“ *Serbian Architectural Journal* 13, no. 3: 213-236. <https://doi.org/10.5937/saj2103213S>

Abstract: *Urban life has to be deprived of unnecessary physical regulations, restrictions and environmental threats in order to enable freedom of social engagement and action in public space. Evidently, present excessive control and fear in public spaces diminish the quality of social relationships. COVID-19 has intensified this phenomenon, calling it the New Normal. This calls for a discussion on new mechanisms through which a city can overcome socio-spatial discrimination in the following ways: creating a platform to advance present understanding of the evolving dynamics between the pandemic and architecture, synthesising the existing knowledge, discussing lessons to be learned, and exploring transformative solutions towards more sustainable and resilient design strategies in the post-COVID era. As a response to the New Normal, Small Interventions is a model which enables public spaces to gradually improve through a series of small, carefully designed and strategically selected interventions in public spaces with mutual cooperation of the city administration, experts and citizens. The subject of Small Interventions are small spaces realised with a modest budget, short deadlines and accelerated procedures. From a planning perspective, Small Interventions are part of the dynamic, flexible and adaptable urbanism that keeps up with the changes of socio-spatial relationships caused by COVID-19.*

Резиме: Урбани живот мора бити лишен непотребних физичких прописа, ограничења и угрожавања животне средине како би се омогућила слобода друштвеној ангажовању и деловању у јавном простору. Очигледно, присутија прстената контрола и страх у јавним просторима умањују квалитет друштвених односа. ЦОВИД-19 је интензивирао ову појаву, назавши је Нова нормала. Ово захтева дискусију о новим механизимима помоћу којих град може да превазиђе друштвено-просторну дискриминацију на следеће начине: стварање платформе за унапређење садашњег разумевања динамике која се развија између пандемије и архитектуре, синтеза постојећег знања, дискусија о лекцијама које треба научити и истраживање трансформативних решења ка одрживим и отпорнијим стратегијама дизајна у пост-КОВИД ери. Као одговор на Нову нормалност, Мале интервенције су модел који омогућава да се јавни простори постепено унапређују низом малих, пајкљиво осмишљених и стратешки одабраних интервенција у јавним просторима уз међусобну сарадњу градске управе, стручњака и грађана. Предмет Малих интервенција су Мали простори реализовани са скромним буџетом, кратким роковима и убрзаним процедурама. Из перспективе планирања, Мале интервенције су део динамичног, флексибилног и прилагодљивог урбанизма који иде у корак са променама друштвено-просторних односа изазваних КОВИД-19.

... [6]

Научни рад на научном скупу међународног значаја, штампан у цјелини (чл.19, т. 15)

Stupar, Diana, Jelena Stanković, Ivan Živanović. 2022. „Man and Space of Exchange - strategies and tactics for designing a marketplace as a place for everyday activities.“ In *Proceedings of the STEPGRAD22 - International Scientific Conference of Contemporary Theory and Practice in Construction*, edited by Snježana Maksimović and Sandra Kosić-Jeremić. Banjaluka: University of Banjaluka, Faculty of Architecture, Civil Engineering and Geodesy, pp. 457-466. ISSN 2566-4484, <https://doi.org/10.7251/STP2215457S>.

Abstract: *The marketplace has been transforming throughout history in relation to typo-morphology, causing changes in socio-spatial relationships negotiated on many levels. The question is: how do different centers of power change to the typo-morphology of a marketplace and thus influence everyday social life? In this paper, we try to understand these changes in relationship between a man and a marketplace, where we analyze his position within the space of exchange through strategies of power and everyday tactics. How does a man feel in these types of spaces: is he/she feeling free and protected on the one hand, or isolated on the other? The answer can be seen through exchange of tactics of everyday activities.*

Резиме: Мјеста трговине су се кроз историју развијала и трансформисала кроз различите типо-морфолошке обрасце у граду, што је изазвало промјене у друштвено-просторним релацијама на многим нивоима. Поставља се питање како центри моћи кроз своје стратегије мијењају типоморфологију простора трговине и на који начин утичу на свакодневни живот друштва. Овај рад се односи на разумијевање таквих промјена у односу између човјека и простора трговине где се кроз стратегије моћи и тактике свакодневнице анализира његова позиција у простору размјене. Како се човјек у таквим просторима осјећа: слободан и заштићен или изолован? Одговор се испољава управо кроз тактике свакодневних активности.

... [5]

Научни рад на научном скупу националног значаја, штампан у цјелини (чл.19, т. 17)

Станковић, Јелена. 2018. „Преглед урбанистичких и архитектонских баријера на Универзитету у Бањој Луци,“ у Зборник радова са мултидисциплинарног научног скупа – Инклузија студената са

инвалидитетом, уредник Драженко Јоргић. Бања Лука: Универзитет у Бањој Луци, Филозофски факултет, стр. 47-72. ISBN: 978-99976-38-09-0, UDK: 711.4:378.4 (497.6 РС БАЊА ЛУКА).

Резиме: Култура једнакости, различитост и инклузија имају задатак да уоче урбанистичке и архитектонске баријере, као и друге видове ограничења са који се сусрећу студенти и њихови наставници на Универзитету у Бањој Луци. Циљ је понудити прихватљива и интегративна рјешења како би се високо образовање које се спроводи по универзитетима учинило функционалнијим, угоднијим и доступнијим за све који у његовом процесу учествују. Присуство баријера код универзитетских објеката у значајном мјери ограничава доступност одређених група корисника. У овом раду ће се између осталих сагледати архитектонске баријере и тренутно стање на универзитетским и пратећим објектима те покушати указати којим путем да се дође до системског рјешења. Уочени проблеми претварају се у могућу идеју са циљем да се интервенише у почетној фази планирања и пројектовања оптималног рјешења за архитектонске баријере. У свакодневном животу сјесно или не изостала су практична и разумна рјешења за људе са истакнутим потребама у простору. Стручни рад активан је допринос и подстицај да се треба планирати, пројектовати и градити на начин да се поштује човјек и разумију његове потребе и наше различитости. На тај начин Универзитет и Град Бања Лука би требали да постану препознатљива мјеста која уважавају потребе различитих друштвених група како би се оне потпуно интегрисале у друштвену заједницу. Дизајн доступан за све све, привлачен и прихватљив за његове кориснике је елемент који их интегрише. На тај начин простори се хуманизују, оплемењују и промовишу се култура једнакости кроз различитост.

... [2]

Stanković, Jelena, Diana Stupar, Tanja Trkulja. 2021. „Pospremanje grada“ – emancipacija građana kroz performativni angažman u javnom prostoru,“ u *Proceedings of the 2nd Scientific Conference with International Participation "Society and Politics" - social (dys)functions of art: from instrumentalisation to emancipation*, urednik Dalibor Savić. Banjaluka: Univerzitet u Banjoj Luci, Fakultet političkih nauka, str. 157-173. ISBN: 9789997694331, UDK: 316.334.56:711.6(091).

Abstract: “Cleaning the city” is not an occasional activity, but rather an urban movement of changing awareness of the importance of public space, created and implemented through the methodological apparatus of Small Interventions. The aim of this paper is to consider the possibility of citizens' identification with public space through participation, work and togetherness in the form of voluntary work action of cleaning their city. Following the mechanism of work action (period of the Yugoslav self-governing socialism), the idea of emancipation, ritual and togetherness is reactivated, but this time deprived of a strong ideological platform, based on approaches and practices of modern urban theories of simultaneous (top-down; bottom-up), ordinary, adaptable, temporary, massive small and democratic city. On the other hand, the importance and role of work and physical engagement in public space are considered through the citizens' emancipation, but in a way that art as an authentic human activity is not separated from general working conditions. In this case, socially engaged art acts as a catalyst for social change and goes beyond the standard frameworks and definitions of art by recreating new/old models of conquering space. In the example of “Cleaning the city”, performative art is manifested through the mechanism of work action, where citizens, by physically engaging their bodies and conquering space, can become bearers of change in public space. ‘Cleaning the city’ has established a connection between art and general working conditions and it influences citizens to identify with the city and to, through the potential of work action, transform both the city and the human community.

Резиме: “Поспремање града” није спорадична активност, него је прије урбани покрет мијењања свијести о значају јавног простора, који је осмишљен и реализован посредством методолошког апарате Малих интервенција. Циљ пројекта је да размотри могућност еманципације грађана и њихове идентификације са јавним простором, кроз учешће, рад и заједништво, тј. у облику добровољне радне акције “поспремања” свога града. Трагом механизма радне акције (карактеристичног за период југословенског самоуправног социјализма), поново се активира идеја еманципације, ритуала и заједништва, али овога пута лишене јаке идеолошке платформе, односно заснована на приступима и практикама савремених урбаних теорија симултаног (топ-даун; боттом-ап), свакодневног, прилагодљивог, привременог, јако малог (масиве смал) и демократичног града. Са друге стране разматра се значај и улога рада и физичког ангажмана у јавном простору кроз еманципацију грађана, али на начин да умјетност као аутентична људска дјелатност није одвојена од општих услова рада. У овом случају друштвено ангажована умјетност дјелује као катализатор промјена у друштву и излази ван стандардних оквира и дефиниција умјетности рекреирајући нове/старе моделе посвајања простора. Кроз Постпремање града, успостављена је веза између умјетности и општих услова рада, која утиче на то да се грађани идентификују са градом и да, кроз потенцијал радне акције, трансформишу како град тако и људску заједницу.

... [2]

УКУПАН БРОЈ БОДОВА послије последњег избора: 21

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

Други облици међународне сарадње (конференције, скупови, радионице, едукација у иностранству)... (Члан 21/10)

Докторске радионице

Stanković, Jelena. 2016. „The Lost and Recovered Identity of Banja Luka.“ *Being in Place: The Highs and Lows of Sited Practices, 23-25 November, 2016, Duncan of Jordanstone College of Art & Design, University of Dundee, United Kingdom.* ... [-]

Резиме: У константној потрази за идентитетом који је условљен честим и насиљним промјенама друштвених и политичких система, Бања Лука коју се грађани сјећају је изгубљена. Да би видјели како се град мијења кроз своју турбуленту историју, неопходно је идентификовати колекције карата у архивима, библиотекама и музејима по свијету јер не постоје архивске карте у Бања Луци и Босни и Херцеговини. Упоређујући карте које су пронађене, изгубљени идентитет Бања Луке је поново откривен. Да би га сачували од заборава, потребно га је мапирати - учинити видљивим и доступним другима. То укључује потрагу за новим техникама и методама прављења карата Бања Луке. Карте сјећања су кориштене као алат за опоравак изгубљеног идентитета града који само постоји у плановима, текстовима, фотографијама, градским документима и сјећањима грађана. Постојале су тешкоће у процесу мапирања јер су информације о прошлости Бања Луке варирале од документе до документа. Према томе било је неопходно да се интегришу различити историјски документи у којима су сјећања грађана Бања Луке већ снимљена. Допуњавање једног документа другим био је начин да се град реконструише од најнижих извора (укључујући непотпуне и уништене историјске документе) до највиших идеала – стварајући идеалну Бању Луку која има континуитет у својој историјској и просторној форми.

Stanković, Jelena. 2015. „[Culturally] Vibrant Place - Banja Luka.“ *Vibrant Matter (PhD 3rd Annual Art & Humanities Postgraduate Conference), 30 January, 2015 Duncan of Jordanstone College of Art & Design, University of Dundee, United Kingdom.* ... [-]

Резиме: Jane Bennet је писала о снази ствари кориштењем различитих остатака нечега уништеног. То је аутора подстакло да размисли како значајне ствари могу бити снажни алати у објашњавању културно вибраирајућег мјеста (Бања Лука, Босна и Херцеговина). Другим ријечима, бачене и непожељне ствари су takoђе важне за вибраирајућа мјеста, зато што се она могу користити за реконструкцију прошлости. Да би понудили могуће ријешење, било је неопходно пронаћи одговарајућу ствар, као у примјеру који је користила Bennet, да би испричали причу о вибраирајућем карактеру Бања Луке, која је проузрокована ротацијом различитих друштвених и политичких система. Ствари су селектоване кроз процес размишљања, откривајући трагове - остатке политичких система који је био на територији Бања Луке. Посматрајући различите политичке системе (Отоманско Царство, Аустро-угарска Монахија, Краљевина Југославије, Социјалистичка Федеративна Република Југославија) кроз изабране ствари, покушава се реконструисати прошлост Бања Луке.

Stanković, Jelena. 2014. „The Dislocation of the Map Archives of Banja Luka City.“ *The Changing Landscape of Planning Research: A PhD Perspective (Celebrating 50 Years of Planning Education, Dundee), 17-18 March, 2014, University of Dundee, United Kingdom.* ... [-]

Резиме: За становника Бања Луке – становника Босне и Херцеговине и држављанина бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, припадност града различitim друштвеним и политичким системима илуструје његову турбулентну прошлост. Нестабилна историја Бања Луке довела је до дислокације архивских карата. Према томе карте Бања Луке нису лоциране у државном архиву, као ни у другим архивима Босне и Херцеговине, него су расштркане по Европи. Прикупљајући и селектујући ове карте на једно мјесто било је могуће урадити компаративне студије, те их подјелити у дјелове различите категорије. Картографске карте које су нацртане од стране картографа, снимале су тачне приказе Бања Луке и разумљиве су широј јавности због оријентације, размјере и препознатљивих симбола. Шпијунске карте су ручно цртане карте војних агената који су мапирали њихову визуелну инспекцију у тајности, те су често читљиве само уз помоћ компаса. Први дио докторске тезе подразумјевао је трагање за дислоцираним архивским картама и откривањем околности стварања карата, као и разговарима са картографима и историчарима. Ова студија понудила је значајан допринос у тумачењу Бања Луке кроз карте. Први пут је неко скупио дислоциране

карте на једно мјесто физички и промишљено анализира, ставио у нов концепт очувања идентитета.
Stanković, Jelena. 2013. „Mapping Invisible Cities.“ <i>PG – NOISIS (Postgraduate Network of Italian Studies in Scotland) - PhD Workshop, 20 September, 2013, University of St. Andrews, United Kingdom.</i> ... [-]
Резиме: Шта значи невидљиви град? Да ли се он односи на доживљен град који носимо са собом и у нашим сјећањима? У већини случајева он није представљен на карти и плановима. Питање је како да их представимо. Italoo Calvino у својој књизи <i>Invisible Cities</i> користи ријечи да би прикао његов доживљај Венеције описујући их кроз неколико женских имена. Да ли се та имена односе на доживљене просторе Венеције или неколико лица Венеције? Стављајући се у различите улоге - од учесника, посматрача, слушаоца, читаоца, мислиоца, сањара, ствараоца - он описује Венецију. Као резултат, он ствара различите погледе на Венецију, што је супротно ономе што је обично илустровано на картама. Кориштена је његова књига, као модела за размишљање о доживљеном граду. Циљ је представити невидљиви град Бања Луку. Лична сјећања била су алат који ће се користио у том процесу. Међутим, што се тиче посуђених сјећања, Maurice Halbwachs је објаснио да ако ми нисмо свједоци догађаја не може ићи даље од оног што смо чули или прочитали. То значи да ми визуализије ствари скоро исто као и други људи (можемо да их замислимо али не може да их се сјећамо). Са друге стране, у Halbwachs-овим објашњенима личних сјећања, ми никада нисмо сами у стварности, зато што ми увјек са собом и у себи носимо одређени број људи. Може ли то бити разлог запито Calvino у својим илustrацијама Венеције има различите улоге? Ослањајући се на његов рад, циљ је да се произведу карте које ће на карти приказати начин - лично доживљени град.
Представник докторских студија
Станковић, Јелена. (2012-2013) Представник докторских студија, School of Architecture, University of Dundee. ... [-]
Радионице са студентима
Stanković, Jelena. 2015. <i>Story of collecting the maps of Banja Luka</i> , studenti 4. godine, Dundee School of Architecture, Baxter Suite, 1 st floor, Tower Building, 12 Novembar, 2015, Dundee. ... [3]
Станковић, Јелена. 2014. <i>The way of how I collect the maps of Banja Luka</i> , studenti 4. godine, Dundee School of Architecture, Baxter Suite, 1 st floor, Tower Building, 06 Novembar, 2014, Dundee. ... [3]
Едукација и оцењивање судената
Едукација и оцењивање пројектата студената 5. године архитектуре на предмету <i>Room+Cities</i> , 6th floor, Review Space of the Mathew Building, 12 March, 2014, School of Architecture, University of Dundee. ... [-]
Едукација и предавање стручној јавности
Станковић, Јелена. 2016. „Mapping the city that I remembered and the city that I imagine [Banja Luka].“ <i>NEoN Digital Arts Festival, 26-28 May, 2016, Dundee, United Kingdom.</i> Позвана од стране организатора фестивала. ... [3]
Резиме: Град који памтим и град који замишљам су обично они који већ постоје на конвенционалним картама. То ствара потребу да се направи сопствена карта сјећања. Трагање за моделом снимања градова укључују разматрање колективних аспеката сјећања. Овај модел је примењен на град Бања Луку.
Едукација - модератор на конференцијама
Модератор на конференцији. <i>Digital-Cultural Ecology and the Medium-Sized City, 01-03 April, 2016, Arnolfini Centre for Contemporary Arts, Bristol, United Kingdom.</i> ... [3]
Модератор на конференцији, <i>The Mediated City: Smart Cities-Political Cities, 01-03 April, 2014, Ravensbourne University, London, United Kingdom.</i> ... [3]
Едукација - рецезент на конференцији
Рецезент на конференцији <i>The Mediated City - 50 Years in the Global Village, 01-04 April, 2014, Woodbury University, Los Angeles.</i> ... [-]
Едукација - љетна школа
Учесник, <i>International Passive House Summer School, Carinthia University of Applied Sciences</i>

(CUAS), 20 July - 1 August, 2009, Spittal/Drau - Austria.

...[-]

Едукација - радионица за писање пројектата

Цертификат ЕУТА - European Training Academy, за писање и имплементацију европских пројеката - Horizon 2020 Excellence in Horizon 2020 Project Development and Implementation, 09 – 17 јуна, 2017, Београд, Србија.

...[-]

УКУПАН БРОЈ БОДОВА прије последњег избора: 15

Образовна дјелатност послије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

Од 01.12.2021. године кандидаткиња је ангажована као наставник на студијском програму Архитектура, први циклус студија, на предметима Студио пројекат 1- човјек и простор и Студио пројекат 2 - контекст, кроз уговор о допунском раду.

Други облици међународне сарадње (конференције, скупови, радионице, едукације у иностранству) (чл.21, т.10)

Предавање по позиву "Mapping Collective Memory of Banja Luka - Bosnia and Herzegovina," на међународном вебинару *Changing Meaning of Heritage Places* у организацији Our World Heritage Initiative, September 13, 2021.

Abstract: How does a place know itself? One of the ways a place knows itself is how it is represented on maps where we can see its cartographic history & identity. People draw maps in order to understand the city in which they live and record the collective memory preventing the city from being forgotten. This has caused the need for drawing new collective memory maps. The memory maps of Banja Luka are based on the collective memory recorded in archive materials. There were difficulties in drawing them as they required the integration of texts, photographs and maps that had to be collected and brought together into one place. Each document about Banja Luka differs in details, especially because of changing building and street names, so compiling these sources that complement each other was how these maps were drawn. This could be applied to any city in the world, especially to ever changing and culture vibrant regions such as the Balkans.

Rezime: Kako prepoznajemo mjesto? Jedan od načina na koji mjesto poznaje samo sebe je kako je predstavljeno na kartama gdje možemo vidjeti njegovu kartografsku povijest i identitet. Ljudi crtaju karte kako bi razumjeli grad u kojem žive i zabilježili kolektivnu memoriju sprječavajući grad od zaborava. Mape sjećanja Banje Luke temelje se na kolektivnom sjećanju zabilježenom u arhivskoj gradi. Bilo je poteškoća u njihovom crtanju jer su zahtijevali integraciju tekstova, fotografija i karata koje je trebalo prikupiti i staviti na jedno mjesto. Svaki dokument o Banjoj Luci razlikuje se u pojedinostima, posebno zbog mijenjanja naziva zgrada i ulica, pa su komplikacijom ovih izvora koji se međusobno nadopunjaju iscrtane ove karte. To se može primijeniti na bilo koji grad na svijetu, posebno na regije koje se stalno mijenjaju i žive u kulturi, kao što je Balkan.

...[3]

Предавање по позиву „The ratio between solid and void - a possible representation of life in Banja Luka,“ на међународној конференцији *16th Annual International Conference of the Architectural Humanities Research Association - Architecture & Collective Life*, 21–23 November, 2019. <https://sites.dundee.ac.uk/architecturecollectivelife/wp-content/uploads/sites/114/2019/11/AHRA-A3-unproofed-final.pdf>

Abstract: The 1748 Nolli Map of Rome shows how 'exterior space is modeled by the surface of surrounding buildings'. It illustrates housing and commercial buildings of the city as urban poche while city's exterior spaces and the interiors of churches, theatres and civic buildings that allow the creation of collective life of the city are presented as a figural void. The interpretation of Nolli map is seen in a way that the ratio between the urban poche and the figural void corresponds to the architecture and the collective life of the city. In order to apply this thought to Banja Luka I am going to use a photograph that reminds me of how collective life of the city in which I live has changed over time. This is a photograph taken in 1991 for my 7th birthday. My cousins and neighbors are in the photograph. We all lived in the same street, whereas the housing structures were built at a certain distance, allowing everyone to have a courtyard but some events and social activities when we gathered together brought us closer. Common interests fulfilled the need for the creation of exterior and interior places that are accessible to citizens. At that time there were small-scale architecture with a slow intensity of building and low density that is not the characteristic of the city development. It is obvious that the opposites attract. Today, we live in high tech world that dictates the large-scale architecture, the rapid intensity of building and high density. Contemporary way of living alienates people from each other. City plans show the crisis in society. In this paper, the newly drawn maps of Banja Luka will be used to show the change of the

architecture and the collective life over time.

Rezime: Nollijeva karta Rima iz 1748. pokazuje kako je 'vanjski prostor modeliran površinom okolnih zgrada'. Ilustrira stambene i komercijalne objekte grada kao urbane četvrti dok su vanjski prostori grada i enterijeri crkava, pozorišta i javnih objekata koji omogućavaju kreiranje kolektivnog života grada prikazani kao figuralna praznina. Tumačenje Nollijeve karte vidi se na način da odnos između urbane poche i figuralne praznine korespondira s arhitekturom i kolektivnim životom grada. Da bismo primijenili ovu misao u Banja Luku koristit ću se fotografijom koja me podsjeća na to koliko se kolektivni život grada u kojem živim mijenja kroz vrijeme. Ovo je fotografija snimljena 1991. za moju 7 rodendan. Na fotografiji su moji rođaci i susedi. Svi smo živjeli u istoj ulici, dok su stambeni objekti izgrađeni na određenoj udaljenosti, što je svima omogućilo dvorište, ali su nas neki dogadjaji i društvene aktivnosti kada smo se okupili zbližili. Zajednički interesi ispunili su potrebu za stvaranjem vanjskih i unutarnjih mesta koja su dostupni građanima. U to vrijeme postoji mala arhitektura sa sporim intenzitetom izgradnje i malom gustoćom koja nije karakteristika razvoja grada. Evidentno je da se suprotnosti privlače. Danas živimo u svijetu visoke tehnologije koji diktira arhitekturu velikih razmjera, brzi intenzitet gradnje i veliku gustoću. Savremeni način življenja otudje ljudi jedne od drugih. Planovi gradova pokazuju krizu u društvu. U ovom radu, novoucrtane karte Banja Luke koristit će se za prikaz promjena arhitekture i kolektivnog života tijekom vremena.

...[3]

УКУПАН БРОЈ БОДОВА послије последњег избора: 6

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата (прије последњег избора/реизбора)

(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

Стручни рад у часопису националног значaja (Члан 22/4)

Станковић, Миленко, **Јелена Станковић**, и Срђан Станковић. 2017. „Анонимни стандарди народног градитељства Западне Крајине у Републици Српској - Јуче, данас, сутра.“ *Српски културни клуб Републике Српске*, бр. 1. Бања Лука: Српски књижевни клуб, 26-44. ISSN: 2566-3305.

...[-]

Резиме: Више од три деценије истраживања територије Западне Крајине у области народног градитељства сумирano је у овом раду. До сада публиковани радови о градитељству на систематски начин афирмишу заборављено умјеће (вјештина грађења у дрвету) кроз вријеме – јуче, данас, сутра, те нуде могуће организоване облике заштите. Скупљена правила, принципи и искуства талентованих појединача нису још увјек нашла своје место у теорији и пракси истраживаног простора. Циљ рада је реафирмисати напуштена начела анонимне стандардизације и уградити их у стваралачки процес, као методолошки допринос науци о простору. Спознаје из комплексних архитектонских студија (које су спровели аутори) сажете су у кратак преглед. Изворна промишљања анонимних градитеља у изградњи појединачних зграда и насеља у потпуности садржана су у данас присутним принципима одрживости, хуманости и правилима која афирмишу живот човјека на што природнији начин. То је доказ да су основна начела народног градитељства дала немјерљив допринос у изградњи хуманог мјesta за живот људи и представљају активан допринос у развоју друштвене заједнице у цјелини. Наша је дужност да се правила анонимног стандарда сачувају од заборава, те омогући његовање културе сјећања и мапирања, да би их примјенили у теорији и пракси. Рад ствара услове да би се превентивно уочене непролазне вриједности тестирале у пракси, кроз моделовање и експериментисање у процесу планирања и пројектовања, као вид интегративног дизајна у грађењу за будућа поколјена (која треба да интегришу архитектуру и осјетила).

Станковић, Миленко и Станковић, Срђан. 2011. „Превод књиге *101 Ствар коју сам научио у школи архитектуре*.“ Превели Богдановић, М. и **Јелена Станковић**. *M-Квадрат, Стручни часопис за грађевинарство и архитектуру* бр. 37. Mostar, Bosna and Herzegovina: Sfera d.o.o., 28-30). ISSN: 2303-5099.

...[-]

Резиме: Превод рукописа приближава искуствене спознаје, из образовних институција широм svjetra (речју и скицом/цртежом), читаоцу и истраживачу srpskog jezickog područja. U trenutku štampe ova knjiga je višestruko nagrađivana, a kao najprodavanija (u više od 150.000 primjera na engleskom jeziku) prevedena je na triнаest jezika. Ove забиљешке данас желе imati svи, jer one iniciraјu промишљања, која стимулативно утичу на унапређење процеса стварања и демистификује професiju arhitekte. Сmislene poruke i interesantan tekst, arhitektu i klijenta, poziva na komunikaciju i prisniji odnos, uz obavezu da poštuju хумане принципе. Данас је кључно питање: ‘Шта се дешава са упитним arhitektonskim zdanjem?’

Перцепција упитних здања у свакодневном животу није само пројектантски већ и психолошки поремећај. Умјесто виђеног, корисни савјети и упозорења, активан су допринос унапређењу свакодневног живота, што овој књизи даје додатни значај.

Вулета, Н., Стојчић, Ј., **Станковић, Ј.**, и Вучић, Д., „Улазне зоне, Семинарки рад на предмету Стамбени зграде на Архитектонско-грађевинско-геодетски факултет, Универзитет у Бања Луци.“ *АГД магазин за архитектуру, конструкцију и дизајн*. Сарајево: Пергола д.о.о., 76 - 83. ISSN: 1840-0663. ... [-]

Резиме: У нашој средини, улазне зоне су поприлично зенемарени елемент, до те мјере, да је посјетилац у најбаналнијим случајевима принужен да обилази око објекта трагајући за улазом. Разлог томе је бесправна и нелегална изградња, без пројектне документације, где се организација простора смишља на лицу мјеста. Ријетки су позитивни примјери, где улазна зона је 'ono што би требало да буде': одраз друштвеног статуса, карактера и важности породице - увертира у унутрашњост куће. На основу анализиране типологије, дошли до закључка, да би у нашем насељу била оптимално примјена следећих модела: истицање улаза обликом који одговара самом објекту (одговарајућа настршница, тријем...); игра маса, свјетлост и сјенка, такође је једна од моделских опција примјењивих на улаз; избором одговарајућих материјала и боје такође је могуће и пожељно постићи занимљив ефекат улаза; примјену боје свести на природне, тј. боје материјала, због лакше интеграције у окружење; прилази и мобилијар су такође битни елементи у наглашавању улаза. Имајући у виду да се наша насеља налазе на нагнутом терену, овдје је вишес него неопходно позабавити се проблематиком улаза (денивелација, степеништа, рампе, итд.)

Рад у зборнику радова са међународног стручног скупа (Члан 22/5)

Станковић, Миленко, **Јелена Станковић**, и Срђан Станковић. 2013. „School of Designers - A contribution to the system of education.” *The first Workshop for Creation of the Blue Green Dream Project for the Central and Southeastern Europe (CSEE), Activity of the MIKSER Festival (BGD), 28 May, Belgrade, Serbia.* ... [-]

Резиме: У овом раду вреднују се опције за имплементацију неколико иновативних концепата у дизајнирању нове зграде школе као будућег едукативног простора. Архитектонско-грађевински факултет у Бањој Луци ће бити кориштен као примјер. Ова школа је третирана као модел за креативне активности у мултикултурном простору урбане архитектуре и едукативног система. На тај начин отварамо питање стварања простора који је естетски вриједнији, историјски и културно значајнији, али функционално прилагодљив корисницима. Нагласак је стављен на поновно кориштење старе зграде као и на њену трансформација у савремени простор за образовање. Циљ је створити енергетски одрживу зграду са минимум CO₂ и створити нове енергетске изворе који ће бити независни од потрошње фосилних горива, користећи плаво-зелену технологије – имплементирајући је у пракси. Овај модел може да буде подстицај да се она користи у Републици Српској, као велика шанса за развој овог дијела Европе.

Превод извornog текста (за живе језике) у облику студије, поглавља или чланка: превод или стручна редакција превода стручне монографске књиге (Члан 22/15)

Станковић, Миленко и Срђан Станковић, уредници. 2011. Frederick, Matthew, *101 Things I learned in Architecture School [101 Ствар коју сам научио у школи архитектуре]*, превели на српски језик М. Богдановић и **Јелена Станковић**. Бања Лука: Универзитет у Бањој Луци, Архитектонско-грађевински факултет у Бањој Луци, Издавачко и графичко друштво Бесједа Бања Лука, ISSN: 978-99938-1-161-9. ... [2]

УКУПАН БРОЈ БОДОВА прије последњег избора: 2

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)
(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета које доприносе повећању угледа Универзитета (Члан 22/22)

Члан стручног тима Града Бања Лука „Мале интервенције“ испред Архитектонско-грађевинско-геодетског факултета, руководилац проф. др Миленко Станковић, 2018/2019. година.

... [2]

УКУПАН БРОЈ БОДОВА послије последњег избора: 2

Рекапитулација:

Дјелатност	Прије последњег избора у звање	Послије последњег избора у звање	Укупно
Научна и умјетничка дјелатност (Члан 19. и 20.)	28,00	21,00	49,00
Образовна дјелатност (Члан 21.)	15,00	6,00	21,00
Стручна дјелатност (Члан 22.)	2,00	2,00	4,00
Укупно	45,00	29,00	74,00

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

На конкурс за избор у академско звање наставника за ужу научну област Урбанизам и планирање простора, који је објављен 13.07.2022. године у дневним новинама Глас Српске и интернет страници Универзитета у Бањој Луци, а на основу Одлуке Сената Универзитета под бројем 01/04-3.1443/22 од 08.07.2022. године пријавила се једна кандидаткиња - др Јелена Станковић.

Увидом у конкурсну документацију Комисија је установила да је кандидаткиња доставила све неопходне документе предвиђене Конкурсом, те да испуњава све опште и посебне услове за избор у академско звање доцента за ужу научну област Урбанизам и планирање простора, у складу са Законом о високом образовању Републике Српске (Службени гласник Републике Српске број: 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18, 26/19) и Сататутом Универзитета у Бањој Луци од 12.4.2012. (са изменама од 26.12.2019. године). Кандидаткиња др Јелена Станковић је стекла научно звање доктор наука из области архитектуре 2016. године на Универзитету Данди (University of Dundee), Велика Британија. Кандидаткиња је доставила Рјешење Министарства просвјете и културе Републике Српске, број 07.050/613-129/17 од 19.9.2017. године којим се стечено научно звање у иностранству признаје и вреднује као диплома о научном звању доктора наука у области Архитектура у Републици Српској. У складу са чланом 77. Закона о високом образовању, кандидаткиња има најмање три научна рада из области Урбанизам и планирање простора, објављена у научним часописима и зборницима са рецензијом. Кандидаткиња Јелена Станковић је претходно бирана у звање доцента на ужу научну област Урбанизам и планирање простора Одлуком Сената Универзитета у Бањој Луци под броје 02/04-3.3699-26/17 од 21.12.2017. године.

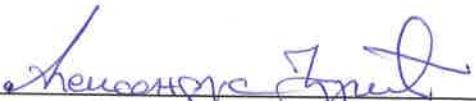
Комисија је извршила детаљну оцјену референци кандидаткиње у складу са Правилником о поступку и условима избора наставника и сарадника на Универзитету у Бањој Луци под бројем 02.04-3.1537-106/13 од. 28.5.2013. године и Измјенама правилника о поступку и условима избора наставника и сарадника на Универзитету у Бањој Луци под бројем 02.04-3.1144-7/17 од. 24.7.2017. године. На основу чланова 19., 21. и 22. Правилника, кандидаткиња има укупно 29 бодова остварених након посљедњег избора у звање, од којих 24 бода у научној дјелатности, 6 бодова у образовној

дјелатности и 2 бода у стручној дјелатности. Научна дјелатност кандидаткиње је вреднована на основу приложених доказа о једној објављеној научној књизи националног значаја, једном оригиналном научном раду у научном часопису националног значаја, једном научном раду на научном скупу међународног значаја штампаним у целини, и два научна рада на научном скупу националног значаја. Образовна дјелатност кандидаткиње је вреднована са 6 бодова на основу приложених доказа о учешћу на двије међународне конференције по позиву. Стручна дјелатност кандидаткиње је вреднована са 2 бода на основу приложених доказа о учешћу у професионалним активностима које доприносе повећању угледа Универзитета.

На основу горе наведеног, Комисија констатује да кандидаткиња испуњава све услове члана 77. Закона о виском образовању Републике Српске (Службени гласник Републике Српске број: 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18, 26/19), а у складу са чланом 138. Закона о виском образовању Републике Српске (Службени гласник Републике Српске 76/20), за избор у звање доцента у ужој научној области Урбанизам и планирање простора. Комисија једногласно предлаже Наставно-научном вијећу Архитектонско-грађевинско-геодетског факултета и Сенату Универзитета у Бањој Луци да се кандидаткиња др Јелена Станковић поново изабере у звање доцента за ужу научну област Урбанизам и планирање простора.

У Бањој Луци, 2.9.2022. године

Потпис чланова комисије

1.
Проф. др Александра Ђукић, предсједник комисије, ужа научна област Урбанизам и планирање простора, Архитектонски факултет Универзитета у Београду
2.
Доц. др Дијана Симоновић, члан, ужа научна област Урбанизам и планирање простора, Архитектонско-грађевинско-геодетски факултет Универзитета у Бањој Луци
3.
Доц. др Невена Новаковић, члан, ужа научна област Урбанизам и планирање простора, Архитектонско-грађевинско-геодетски факултет Универзитета у Бањој Луци